

ROBIN FALLER

Christiansen
Christensen

Østfold
Internasjonale
Teater

STRUTSEN

Hege Aga Edelsteen

Strutser er verdens tyngste fugler. Vingene er sterkt redusert, så strutsen kan ikke fly, men de kan løpe med en hastighet opptil 70 kilometer i timen.

Ingen hønemor. Hun forblir i kulissene, men iakttar ungen og står klar til å beskytte dersom rovdyr skulle true.

PÅFUGLEN

Fabian Christensen

Påfuglhannen er spesielt kjent for sine fine farger, og at de kan slå opp den lange halen til en stor vifte. Påfuglen kan ikke fly, men de kan sprade rundt og se fantastisk flotte ut. Det kan ikke noen andre fugler. Ikke sånn som påfuglen i hvert fall.

ALKEN

Line Heie Hallem

Sjøfugler som inngår i ordenen vade-, måse- og alkefugler. Fjædrakten er dominert av svart og hvit i hekketiden.

Flør helt kaotisk. Opp og ned. Men! De er noen jævlere til å svømme.

FALKEN

Vivild Falk Berg

Falkene er rovfugler, og noen av de dyktigste flygerne blant fuglene. Fanger byttet i flukten. Vandrefalken skal kunne nå en stuphastighet på over 300 km/t. De fleste falker er trekfugler.

Falkene bygger aldri reir selv, men legger ofte eggene sine i gamle reir.

HETTEMÅKA

Line Heie Hallem

Hettemåke er en palearktisk art som hekker i store kolonier. Den er tilpasset et variabelt miljø og trives godt i våtmarker fortrinnsvis i ferskvannshabitater. Grisk og generelt dårlig likt.

Kåret til årets fugl av Norsk Ornitologisk Forening 2011.

NATTERGALEN

Vivild Falk Berg

Nattergalen er en art av fugler i fluesnapperfamilien. Gråhvit underside og brun overside med rustbrun hale. Sangen foregår nattestid. Den består av fløytetoner som repeteres på måltrostvis. Under gunstige forhold kan sangen høres på opptil to kilometers avstand.

Det foreligger ingen gjenfunn av ringmerkede nattergaler fra Norge til utlandet.

“jeg skal på rave. et gedigent rave.
rave migrate heter det. i botanisk
hage. tematisk. fuglefest. alle skal
ta dop og drikke seg dritings.”

SKREVET AV ROLF KRISTIAN LARSEN

EN HILSEN FRA REGISSØREN

En människas liv rymmer oändligt många erfarenheter och i takt med att dessa erfarenheter staplas på varandra, begynner den oändliga processen med att avkoda erfarenheternas betydelse, för samma liv. Det finns barnpsykologer som hävdar att vi människor i mycket tidig ålder har känt alla känslor man kan. Smärta, sorg, rädsla, kärlek, hat, glädje, avund, längtan, saknad... I sådan fall har identitetsbygget hos oss människor börjat mycket tidigt.

Utifrån Cezinandos underbart oppriktiga, sökande och dramatiska låttexter och musik har dramatiker Rolf Kristian Larsen utviklet en text som handlar om denna process. Frågor som då uppstår: Hur hanterar vi vår förtid i nutid? Är vi styrda av den eller har vi tagit makten över våra handlingar? Hur undviker vi att begå de samma misstagen igen och igen, eller hur undviker vi till och med att begå samma misstag som våra föräldrar gjorde? Och kanske som det helt grundläggande: Kan vi som individer egentligen förändra vår sanna natur?

Svaren på detta är inte givna, men jag tror vi människor instinktivt söker och strävar efter detta. Om vi blir sårade vill vi undvika att bli det igen, om vi har sårat någon vi tycker om vill vi försöka att inte göra det igen. Vi vill det goda, i alla fall till en viss punkt... För om vi misslyckas med den strävan kan vi hamna i ett destruktivt "hamsterhjul", vi vet vad som är det rätta men vi gör det inte.

Karaktärerna i Robin Faller har väldiga problem med det. Särskilt Robin, Påfuglen, själv. Och i den här virvlande historien kastas vi mellan tider och fragment i Påfuglens och hans närmastes liv. Påfuglen är barnet som inte vet om han är skulden till sina föräldrars skilsmässa. Han är den unga mannen som har svikit sin livs stora kärlek. Han vill fly bort i ravefest och droger. Han vill fly bort men längtar. Hans längtan sträcker sig både bakåt och framåt i tid. Och han vill veta: om Robin är en Påfugel och Påfugeln inte kan flyga, kan Robin då någonsin flyga... Kan vi någonsin ändra vår sanna natur?

Moqi Simon Trolin, regissör

Robin faller er en samproduksjon mellom Østfold Internasjonale Teater, Vega Scene og Den Nationale Scene. Forestillingen er støttet av Dramatikken hus, Fritt Ord og Oslo kommune.

OM MUSIKKEN I STYKKET

Hver lyd i dette stykket har sitt utgangspunkt i Kristoffer sin musikk, enten det er melodisk, tekstlig eller produksjonsbasert. Jeg har forsøkt å ta vare på noe av hans identitet, samtidig som jeg har ønsket å forvandle musikken til det ugjenkjennelige. Enkelte stykker tar utgangspunkt i melodi, tekst, form eller akkorder - mens (kanskje de fleste) tar utgangspunkt i langt mindre detaljer fra komposisjonen/produksjonen. Det kan være alt fra et enkelt basstrommeslag eller et ord, til stemninger og mer overordnet lyddesign. Tekstene til Kristoffer er både abstrakte og konkrete, men alltid billedlige. Jeg har forsøkt å gjenskape dette i musikken også. Cezinando sin musikk er visuell, strukturell og nesten skulpturell. Jeg har skåret ut enkelte biter jeg finner inspirerende, og gjort det til noe helt annet - for scenerommet.

Bendik Hovik Kjeldsberg,
musikalsk bearbeidelse

HILSEN FRA DRAMATIKEREN

Å skrive et teaterstykke basert på Cezinandos tekster har vært et privilegium og en reise i ærefrykt, angst og oppdagerglede. Det er nesten ikke mulig for meg å bruke for store ord når jeg skal forsøke å beskrive min admirasjon for denne fantastiske poeten. Nasjonalskatt, er et ord jeg tenker på. Hans vide spenn fra de lekne banaliteter til de høyeste poetiske tinder står for meg uten sidestykke; faktisk det eneste jeg føler det minner om er første gang jeg leste Peer Gynt. Cezinando skriver så lekent, så lekkert, så smart, og så dyptpløyende i det menneskelige sinn at han, den unge mannen fra dels Lisboa, dels Oslo, kan snakke direkte til gutten i meg, en snart 40 år gammel dramatiker, og også beskrive min oppvekst, min nostalgi, min fremtidsfrykt, min lengsel, og min kjærlighet. Jeg tror han også beskriver din, og alles, egentlig, bestemor liksom, bare man dekode språket, referansene, og poesien, og forhåpentligvis har jeg på et eller annet vis klart å oversette noe av dette til teater.

Rolf Kristian Larsen, dramatiker

Takk til Kristoffer Cezinando Karlsen, Ole Torjus Hofvind, Big Little Sister ved Silje Larsen Borgan og Trine Jacobsen, Kristina Kjeldsberg, Thea Sofie Loch Næss, Ellie Osborne, Lea Myren, Fredrik Stenberg Ditlev-Simonsen, Jon Raner, Sofia Tjelta Sydness, Arne Lindberget, Espen Fjordheim, Mette Gøransson Hilde Leikvoll, Hallgeir Frydenlund, Lina Hindrum, Thea Kristine Almsbakken, Anita Basmo Bjørnstad, Kostyme og rekvisittavdelingen ved DNS, Ullevål Stadion Børbar bar, Brewery International AS Pink Hooch, Plantasjen Storo

Sпиллеplan Østfold 2023:
2. og 11. mars: Østfold Internasjonale Teater,
4. mars: Moss Kulturhus - Parkteatret,
7. mars: Sparebanksalen Black Box i Halden,
9. mars: Sarpsborg Scene,
Forestillingen hadde urpremiere på Vega Scene 24.9.2022 og spilles også på Den Nationale Scene i Bergen våren 2023.

Dramatikker: hus

Østfold
Internasjonale
Teater

Oslo

DEN
NATIONALE
SCENE

VEGA

FRITT ORD

Publikumstjenesten

Robin faller

24g017548

KUNSTNERISK TEAM

Med: Fabian Christensen, Vivild Falk Berg, Line Heie Hallem og Hege Aga Edelsteen
Dramatiker: Rolf Kristian Larsen
Regissør: Moqi Simon Trolin
Musikk: Bendik Hovik Kjeldsberg. Basert på originalmusikken til Kristoffer Cezinando Karlsen
Visuelt konsept: Moqi Simon Trolin & Arne Kambestad
Lysdesign: Arne Kambestad
Kostymedesign: Silje Teland Pedersen
Maske: Jim Robin Skorpen og Frida Rykkje
Tekstdramaturg: Lillian Bikset og Elin Amundsen Grinaker
Konstruksjon: Rune Klungland
Koreografisk veiledning: Esa Alanne
Artwork: Fam Irvoll
Forestillingsfoto: Erika Hebbert
Program og grafisk: Magnus Owe og Erika Hebbert

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?
Finn dem på helsenorge.no/psykisk-helse/her-far-du-hjelp/

